

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov JUDr. Aleny Prieceleovej a JUDr. Štefana Šatku v právnej veci navrhovateľky: **L. Š., P., P.**, proti odporcovi: **J., V., X.** Bratislava, správcovi konkurznej podstaty úpadcu X. a. s., N., X. Bratislava, IČO: X., **o určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu

v Bratislave zo dňa 5. marca 2008 č. k. 8 Cbi 102/06-42, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5. marca 2008 č. k. 8 Cbi 102/06-42 **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala určenia pravosti pohľadávky prihlásenej v konkurznom konaní úpadcu X. a. s., Bratislava, vo výške 244 189 Sk so zaradením do prvej triedy pre účely rozvrhu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania je nesporné, že navrhovateľka uzatvorila s odporcom Zmluvu o odkúpení akcií X. a. s.,

č. D 446700 011 zo dňa 26. 05. 1999. V čl. II, predmet zmluvy B, bod 1 bolo dohodnuté, že odporca sa zaväzuje odkúpiť od navrhovateľky za tri roky od nadobudnutia účinnosti zmluvy akcie X. a. s., za cenu 1,72 násobne väčšiu, ako je ich menovitá hodnota a navrhovateľka sa zaväzuje akcie po dohodnutom čase odovzdať. Navrhovateľka v konaní nepreukázala vznik pohľadávky voči úpadcovi, nakoľko nepredložila žiaden dôkaz o spätnom odkúpení predmetných akcií do vlastníctva odporcu, ako to upravuje zmluva. Keďže k spätnému prevodu nedošlo a navrhovateľka je stále majiteľkou akcií, nemôže žiadať od úpadcu zaplatenie ich kúpnej ceny. Z tohto dôvodu, preto súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka odvolanie, v ktorom namietala konštatovanie súdu, že nepredložila dôkaz o spätnom odkúpení akcií. Poukázala na čl. II, predmet zmluvy B, bod 1 zmluvy č. D 446700 011, kde bolo dohodnuté, že odporca sa zaväzuje odkúpiť od navrhovateľky za tri roky odo dňa nadobudnutia účinnosti zmluvy akcie X., pričom navrhovateľka sa zaviazala akcie po dohodnutom čase odovzdať. Nakoľko z dôvodu transformácie v zmysle zákona č. 566/2001 Z. z. nedošlo k riadnemu ukončeniu zmluvy, spoločnosť jej navrhla tri spôsoby vyrovnania, z ktorých si vybrala predčasné ukončenie zmluvy a žiadala vyplatenie zmluvného záväzku neakceptujúc odporcom navrhované dohody o splácaní. Preto žiada, aby súd určil pravosť jej pohľadávky vo výške 244 189 Sk.

Odporca sa na odvolanie písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Ako vyplýva z obsahu spisu, navrhovateľka sa domáha určenia pravosti pohľadávky vo výške 244 189 Sk, ktorú prihlásila v konkurznom konaní úpadcu X., a. s., a ktorú odporca na prieskumnom pojednávaní v celom rozsahu poprel z dôvodu jej nepreukázania. Opodstatnenosť tejto pohľadávky navrhovateľka odvodzuje zo Zmluvy o odkúpení akcií X. a. s., č. D 446700 021 zo dňa 26. 05. 1999, ktorou jej spoločnosť predala akcie v súhrnnej menovitej hodnote 100 000 Sk s tým, že spoločnosť sa v zmluve zaviazala tieto akcie od akcionára za tri roky odo dňa účinnosti tejto zmluvy spätne odkúpiť za cenu 1,72 násobne väčšiu, ako je ich menovitá hodnota. Navrhovateľka v žalobe neuviedla, či došlo k spätnému

odkúpeniu akcií, ani z čoho vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Uviedla len, že si prihlásila pohľadávku zo zmluvy č. D 446700 011 z 26. 05. 1999 vo výške 244 189 Sk v konkurznom konaní, pričom správca konkurznej podstaty ju poprel v celej výške s odôvodnením, že neuviedla skutočnosti, ktoré by preukazovali právny nárok na prihlásenú pohľadávku. Toto tvrdenie nepovažuje za pravdivé, lebo k prihláške pripojila doklady, ktoré predkladá aj súdu, a to predmetnú zmluvu o odkúpení akcií X. a. s., ústrižok o zaplatení kúpnej ceny akcií a prihlášku do konkurzného konania. V priebehu konania na súde prvého stupňa iné doklady nepredložila, ani neoznačila, pričom v predvolaní na pojednávanie bola riadne poučená podľa § 120 ods. 4 OSP o tom, že účastníci musia súdu všetky dôkazy predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr súd neprihliada.

Na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 5. marca 2008 bola navrhovateľka zastúpená advokátom, ktorý do zápisnice uviedol, že sa pridrižiava v spise založených dokladov a nenavrhuje ďalšie dokazovanie. Vychádzajúc z uvedeného a s odkazom na ustanovenie § 205a ods. 1 OSP, ktoré pripúšťa možnosť uplatniť v odvolacom konaní skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa iba v taxatívne vymedzených prípadoch, z ktorých v tejto veci neprichádza do úvahy žiaden, odvolací súd pri posudzovaní správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia mohol vychádzať iba zo skutočností, ktoré boli navrhovateľkou uvedené v konaní pred súdom prvého stupňa. Stotožnil sa pritom s jeho záverom, že v konaní nebolo ničím preukázané, že navrhovateľke vzniklo právo na vyplatenie uplatnenej pohľadávky z titulu spätného odkúpenia akcií, či z iného právneho dôvodu.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil. V odvolacom konaní úspešnému odporcovi trovy odvolacieho konania nevznikli, preto mu odvolací súd ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. februára 2009

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.